

DE **DIANA-FLORINA COSMIN**
REDACTOR-ŞEF

Cât valorează timpul nostru, cel de toate zilele?

Timpul înseamnă bani. Timpul zboară. Timpul le vindecă pe toate. Dacă numărăm toate expresiile adânc împământenite în vocabularul nostru de zi cu zi, foarte multe au legătură cu timpul, cea mai prețioasă resursă a secolului. Dintre toate personajele pe care le-am interviat de-a lungul vremii, de la miliardari sau designeri celebri până la artiști sau mici antreprenori

aflați la început de drum, nu cred că a fost vreunul care să nu-mi mărturisească dorința arzătoare ca timpul să se dilate, iar ziua să aibă măcar vreo 48 de ore, ca să-și poată duce la bun sfârșit toate proiectele și lucrurile „de făcut” din lista zilnică. Putem avea toate bogățiile din lume și toate planurile geniale, însă dacă nu avem timpul să ne bucurăm de ele sau să le punem în practică, tot degeaba. Pe principiul „time is money”, un lanț rusesc de cafenele (sau mai precis de „non-cafenele”) numit Ziferblat - care înseamnă „ceas” în germană, dar și în rusă - și-a deschis o franciză în Marea Britanie, pe 388 Old Street din Londra, având un concept de business foarte simplu: „Totul este gratis, cu excepția timpului pe care-l petreci înăuntru”. Mai exact, pentru fiecare minut petrecut în cafenea trebuie să plătești 3 pence (aproximativ 1,80 de lire sterline pe oră), în schimb poți consuma în voie cafele și snack-uri, ba chiar îți poți prepara propria mâncare în bucătăria localului. La sosire primești un ceas așezat pe masă, notezi ora la care ai venit, iar la final plătești doar contravaloarea minutelor petrecute înăuntru. Sună straniu? Poate, însă ideea de a plăti fiecare minut petrecut într-un anumit loc obligă, dincolo artificii de marketing, și o raportare puternică la prezent. Dacă am aduna contravaloarea în bani a fiecărui minut din zi irosit cu lucruri care nu ne aduc niciun fel de plusvaloare (cititul unor știri mondene fără importanță pe iPad, navigarea fără țintă pe Facebook, orele petrecute în fața televizorului, urmărind din inerție emisiuni care nu ne interesează cu adevărat, sau fiecare după-amiază pierdută în compania unor oameni negativi, care ne întristează și ne răpesc din energie), am fi uimiți de adevărata „avere” metaforică pe care o pierdem zi de zi.

Timpul nu se poate cumpăra și nici nu se poate „reporta” pentru o dată ulterioară, la care vom ști ce să facem cu el și cu viața noastră, deși de multe ori mi-am dorit să pun „pauză” în anumite momente și să apăs „play” doar când mă voi decide cum și încotro să o iau. El curge la foc automat și tot ce putem face este să-l utilizăm atât cât putem de bine și de frumos. Din când în când, ar trebui să ne imaginăm că suntem clienții uneia dintre cafenelele Ziferblat și că timpul curge, curge, curge în defavoarea noastră, luând cu el nu doar banii noștri, ci și tinerețea. Și, mai ales, să ne amintim că fiecare minut pierdut cu lucruri care nu ne aduc nici măcar un strop de bucurie reprezintă cea mai proastă investiție din lume. ■